

45 - Tillkännagivandet av kallelsen och Safa-bergetInnehåll

- Sira-lektion 45
- "Gå vidare med det du befallts — vid Gud, jag ska skydda dig och försvara dig"
- "Förgås må Abu Lahabs händer..."
- "O Abu Talib, din brorson har förolämpat våra gudar"
- Vilka metoder använde Quraysh för att bekämpa Guds Sändebud ﷺ?

Sira-lektion 45

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn. Må Guds frid och välsignelser vara över vår mästare Muhammed, hans familj och följeslagare.

Vi fortsätter att sitta vid Muhammeds ﷺ bord.

Vi såg tidigare hur Abu Talib stod vid Profetens sida — han offrade, gav, kämpade och älskade honom mer än sina egna barn. Han uppmuntrade honom med all sin kraft, men han trodde inte på honom. Gud säger: "Du vägleder inte den du älskar, men Gud vägleder den Han vill."

Abu Talib sade till Profeten ﷺ:

"Gå vidare med det du befallts. Vid Gud, jag ska skydda dig och försvara dig — men min själ förmår mig inte att lämna 'Abd al-Muttalibs religion."

Abu Lahabs fientlighet

Abu Lahab fortsatte däremot envist i sin fiendskap mot Profeten ﷺ och sade:

”Vid Gud, detta är en skam! Ta honom innan andra tar honom!”

Profeten ﷺ utvidgar kallelsen

Guds befallning kom att Profeten ﷺ skulle utvidga kallelsens krets så att den omfattade hela Quraysh med alla dess klaner.

Då steg Profeten ﷺ upp på Safa-berget och började ropa på Qurayshs klaner tills de samlades. Han sade:

”Vad skulle ni säga om jag berättade att en armé till häst står bakom denna dal och vill anfälla er — skulle ni tro mig?”

De svarade:

”Ja, vi har aldrig erfarit att du ljugit.”

Han sade:

”Jag är en varnare för er inför ett strängt straff.”

Men Abu Lahab — må han förgås — stod fast vid sin fientlighet och sade:

”Må du förgås! Var det därför du samlade oss?”

Då uppenbarade Gud:

”Förgås må Abu Lahabs händer, och förgås han själv.

Hans rikedom och det han tjänat ska inte hjälpa honom.”

Den öppna kallelsen breder ut sig

Profetens ﷺ röst fortsatte att ljuda genom Mekka tills Gud uppenbarade:

”Förkunna öppet det du befalls, och vänd dig bort från avgudadyrkarna.”

Här ser vi tydligt gradvisheten i kallelsen:

1. Först kallade han sina närmaste släktingar.
2. Sedan Quraysh.
3. Sedan allmänheten.

Profeten ﷺ började kalla till tawhid och klargöra avgudarnas verklighet — att de är maktlösa stenar som varken äger skada eller nytta, liv eller död eller uppståndelse. Den som dyrkar dem är i klar villfarelse.

Han började kalla alla han mötte, oavsett stam, land eller hudfärg.

Han följde människorna i deras samlingsplatser, möteshus, marknader, under pilgrimsfärdens säsonger och vid alla tillfällen. Han kallade:

- fri som slav
- stark som svag
- rik som fattig

Qurayshs reaktion

Då exploderade Quraysh av:

- ilska
- tribalistisk stolthet
- vrede

Det var som om en blixtnedslag ner och skakat Mekkas lugna atmosfär. Quraysh började förbereda sig för att slå ner denna ”revolution” som plötsligt och oväntat hade brutit ut — en kallelse som hotade deras seder, traditioner och fädernas religion.

Quraysh förbereder sig inför pilgrimsäsongen

Det hade bara gått några månader sedan den öppna kallelsen, och pilgrimsäsongen närmade sig. Quraysh visste att arabiska delegater skulle komma till Mekka. De insåg att de måste ha ett gemensamt uttalande om Muhammed ﷺ, så att folk inte skulle påverkas av honom och tro på hans budskap.

De höll därför ett snabbt rådsmöte lett av **al-Walid ibn al-Mughira**, som sade:

”Kom överens om en enda ståndpunkt och motsäg inte varandra, så att ni inte framstår som lögnare inför folket.”

De sade:

”Säg du.”

Han svarade:

”Nej, säg ni — jag lyssnar.”

De sade:

”Vi säger att han är en spåman (kahin).”

Han sade:

”Nej, vid Gud, han är ingen spåman.”

De sade:

”Vi säger att han är galen.”

Han sade:

”Vid Gud, han är inte galen.”

De sade:

”Vi säger att han är poet.”

Han sade:

”Vid Gud, han är ingen poet.”

De sade:

”Vi säger att han är trollkarl.”

Han sade:

”Han är ingen trollkarl.”

De sade:

”Vad ska vi då säga?”

Då sade al-Walid:

”Vid Gud, hans ord har sötma, och det har glans. Dess övre del är fruktbarande och dess nedre del ger rik skörd.

Vad ni än säger om det kommer att avslöjas som falskt.

Det närmaste ni kan säga är att han är en trollkarl som kommit med magi som skiljer en man från hans son, hans bror, hans hustru och hans släkt.”

I en annan återberättelse sade han:

”Ge mig tid att tänka.”

Han tänkte länge tills han kom fram till denna ståndpunkt. Då uppenbarade Gud:

”Han tänkte och planerade.

Må han förgås — hur planerade han!

Sedan må han förgås — hur planerade han!

Sedan såg han.

Sedan rynkade han pannan och mörknade.

Sedan vände han ryggen och var högmodig.

Och sade: ’Detta är bara trollkarlens ord.

Detta är bara människans ord.’”

Quraysh börjar genomföra planen

När rådet enats om denna strategi började de genomföra den.

De satte sig längs vägarna där folk passerade under pilgrimsäsongen.

Ingen gick förbi utan att de varnade honom för Muhammed ﷺ.

Detta ledde till att människor lämnade pilgrimsfärden medan de berättade vidare om Guds Sändebud ﷺ. Hans namn spreds över hela Arabien.

Konspirationer och planer — en gammal lag i profeternas historia

Möten, planer, intriger och konspirationer — detta är en gammal lag i profeternas historia. Kallelser måste bekämpas, och falskhetens folk samlas alltid mot dem:

”Du kommer inte att finna någon förändring i Guds lag.”

Mekkanerna följde samma steg som alltid upprepas i kampen mot sanningens kallelser i varje tid och plats:

”Har de rått varandra till detta? Nej — de är ett folk som trotsar.”

Det är som om dessa avgudadyrkare gav varandra samma råd, använde samma metoder och följde samma vägar — även om detaljerna varierar med tid och plats, så är idéerna desamma och kampen likadan.

Vilka metoder använde Quraysh för att bekämpa Guds Sändebud ﷺ?

Efter att förhandlingarna med Abu Talib misslyckats, och Quraysh insåg att om Profeten ﷺ fick fritt utrymme skulle ingenting kunna stoppa hans kallelse — eftersom de visste att han var sanningsenlig och att han var Guds profet — återstod för dem bara **högmot, trots och tribalism**. Gud säger:

”De förnekade det, fast deras själar var övertygade om det — av orättvisa och högmot.”

1. Hån, förlöjligande, förminskning och anklagelser

Detta var en av de fulaste metoderna Quraysh använde i sin kamp mot muslimerna och mot Muhammed ﷺ.

Gud säger:

**”De som begick brott brukade skratta åt de troende.
När de gick förbi dem blinkade de åt varandra.
När de återvände till sina familjer återvände de skämtsamma.
Och när de såg dem sade de: ’Dessa är verkligen vilseledda.’”**

Dessa verser beskriver den låga nivå som Mekkas ledare sjönk till. De brukade gå förbi de troendes samlingar, skratta och ge varandra menande blickar, peka på muslimerna med hån och förlöjligande.

De gjorde narr av dem, berättade skämt om dem och använde dem som

underhållning i sina hem. De ökade sitt hån, sina anklagelser och sitt skratt — tills det påverkade Profeten ﷺ själv.

Gud säger:

”Vi vet att ditt bröst blir trångt av det de säger.”

Men Gud stärkte honom och befalldes honom att göra det som lättar hjärtat:

”Prisa din Herre och var bland dem som faller ned i tillbedjan.”

2. Hånets uthållighet och dess återkomst i varje fas

Dessa hånare var svåra att hantera på grund av sin ytlighet och sitt svaga förstånd. Hånets återkomst till enstaka tillfällen eller en viss period — det återkom i alla faser av kallelsen, från den öppna kallelsen i Mekka till tiden efter hijra.

Koranen dokumenterade flera av dessa händelser för att:

- **upprätta beviset** mot de hånfulla förnekarna
- **stärka de troendes hjärtan**
- **ge dem glädjebudskapet** att det goda slutet är deras

3. Hån mot de svaga troende

När avgudadyrkarna såg Profeten ﷺ tillsammans med några av de svaga följeslagarna brukade de hån dem och säga:

”Är det dessa som Gud har välsignat bland oss?”

Gud svarade:

”Är inte Gud den som bäst känner de tacksamma?”

När de såg fattiga muslimer brukade de kalla dem ”kungar” som ett hån — eftersom Profeten ﷺ lovade dem att om de trodde skulle Gud öppna Persiens och Romarrikets länder för dem.

Men Gud tröstade sin Profet ﷺ och sade att Han själv skulle ta hand om hånarna och att deras handlingar skulle slå tillbaka på dem:

”Sannerligen, sändebud före dig har blivit hånade, men det som de

hånade slog tillbaka över dem själva.”

Guds lag mot dem som skadar Profeten ﷺ

Det är en fastlagd gudomlig lag att den som skadar Guds Sändebud ﷺ kommer Gud att ta hämnd på — och Han kommer att skydda sin Profet. Denna lag gäller till Domedagen.

All lovprisning tillhör Gud, världarnas Herre.